

Решение на Съда (четвърти състав) от 20 май 2021 г. (преюдициално запитване от Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Германия) — L.R./Bundesrepublik Deutschland

(Дело С-8/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Контрол по границите, убежище и миграция — Политика относно убежището — Директива 2013/32/ЕС — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Молба за международна закрила — Основания за недопустимост — Член 2, буква р) — Понятие за последваща молба — Член 33, параграф 2, буква з) — Отхвърляне от държава членка на молба за международна закрила като недопустима поради отхвърлянето на предходна молба, подадена от заинтересованото лице в трета държава, сключила с Европейския съюз споразумение относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна да разгледа молба за убежище, която е подадена в една от държавите, страни по това споразумение — Окончателно решение, взето от Кралство Норвегия)

(2021/С 278/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: L.R.

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Член 33, параграф 2, буква г) във връзка с член 2, буква р) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която предвижда възможност да се отхвърли като недопустима молба за международна закрила, по смисъла на член 2, буква б) от тази директива, подадена до тази държава членка от гражданин на трета страна или от лице без гражданство, чиято предходна молба за предоставяне на статут на бежанец, подадена до трета държава, прилагаща Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, в съответствие със Споразумението между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в държава членка, или в Исландия, или Норвегия — Декларации, е отхвърлена от тази трета държава.

⁽¹⁾ ОВ С 87, 16.3.2020 г.

Решение на Съда (шести състав) от 12 май 2021 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-11/20) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощ, обявена за неправилна и несъвместима с вътрешния пазар — Член 108, параграф 2, втора алинея ДФЕС — Неблагоприятни метеорологични условия — Загуби, понесени от земеделските стопани — Помощи за обезщетение — Задължение за възстановяване — Задължение за информизиране — Неизпълнение)

(2021/С 278/19)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Bouchagiar и Т. Ramopoulos)

Ответник: Република Гърция (представители: Е. Tsaousi, Е. Leftheriotou и А. Vasilopoulou)

Диспозитив

- 1) Като не е предприела в определените срокове всички необходими мерки за изпълнение на Решение 2012/157/ЕС на Комисията от 7 декември 2011 година относно помощите за обезщетение, изплатени от гръцката агенция за селскостопанско застраховане (ELGA) през 2008 г. и 2009 г., и като не е информирала достатъчно Комисията за предприетите за изпълнението на това решение мерки, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 2—4 от споменатото решение и по Договора за функционирането на ЕС
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 68, 2.3.2020 г.

Решение на Съда (седми състав) от 29 април 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gdańsku — Полша) — I.W., R.W./Bank BPH S.A.

(Дело C-19/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Последници от обявяването на клауза за неравноправна — Договор за ипотечен кредит, изразен в чуждестранна валута — Определяне на обменния валутен курс — Договор за новация — Възпиращ ефект — Задължения на националния съд — Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1)

(2021/C 278/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Страни в главното производство

Ищци: I.W., R.W.

Ответник: Bank BPH S.A.

при участието на: Rzecznik Praw Obywatelskich

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд следва да установи неравноправния характер на клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, дори когато тази клауза е била изменена по договорен път от страните. Това установяване води до възстановяване на положението, в което потребителят би се намирал, ако клаузата, чиято неравноправност е установена, не съществуваше, освен ако посредством изменение на посочената неравноправна клауза потребителят се е отказал свободно и информирано от такова възстановяване, като националната юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение. От тази разпоредба обаче не следва, че установяването на неравноправния характер на първоначалната клауза по принцип има за последица недействителност на договора, стига изменението на тази клауза да е позволило да се възстанови равновесието между произтичащите от договора права и задължения на тези страни и да се отстрани съответният порок.
- 2) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че от една страна, те допускат националният съд да премахне само неравноправния елемент от клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, когато националните законодателни разпоредби, които уреждат употребата ѝ, обслужват преследваната с тази директива възпираща цел, стига този елемент да представлява отделно договорно задължение, чийто евентуален неравноправен характер може да бъде предмет на индивидуализирана проверка. От друга страна, тези разпоредби не допускат запитващата юрисдикция да премахне само неравноправния елемент от клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, когато такова премахване ще доведе до изменение на съдържанието на посочената клауза, като се засегне същността ѝ, като запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение.